

REGNBUESLANGEN

I de australske indfødtes myter er slanger mægtige og magiske væsener, der bor i vandhuller, dybt nede under jorden. Dette er en historie om regnbueslangen.

For længe siden var "drømmetiden". Dengang var jorden helt flad og uden særlige kendetegn. Der var ingen søer, ingen floder, ingen bakker og dale. Kun himlen, solen og regnen var der - det var alt.

En dag efter en regnbyge kom en strålende regnbue til syne på himlen. Den blev til en kæmpemæssigt slange, der snoede sig ned på jorden.

"Jeg må finde mit folk," sagde regnbueslangen, "mennesker som taler mit eget sprog."

Og så gled han af sted hen over landet. Og der, hvor han snoede sig frem, masede han dale i jorden og skubbede bjerge op. Hver gang han så flammerne fra et lejr-bål, krøb han så tæt på, han turde, og lyttede. Men han forstod aldrig, hvad folk sagde.

Det blev vanskeligere for ham at komme frem, for jorden blev hårdere. Regnbueslangen havde til sidst ikke kræfter eller vilje nok til at skære dale ud med sine skæl. Så en dag hørte han lyder af mennesker, der sang, og endelig forstod han ordene. Folket dansede rundt om deres lejr-bål. Regnbueslangen gled hen imod dem.

"Jeg er regnbueslangen," sagde han, "og I er mit folk."

Menneskene bød regnbueslangen velkommen, og han boede sammen med dem i deres lejr. Han lærte dem flere danse og sange og viste dem, hvordan de kunne male deres kroppe, og hvordan man lavede halskæder af fjer og ben. Alle var glade og tilfredse. Og sådan gik et helt år.

En dag blev himlen mørk og fyldt med store sorte regnskyer. Folket byggede hytter for at søge ly. Men da regnen begyndte, kom to drenge løbende ind i lejren, de vendte hjem fra en jagttur. De havde ikke tid til at bygge en hytte, og nu regnede det meget voldsomt.

"Vær rar at give os ly!" råbte de. Men ingen ville.

"Åh, lad os dele en hytte med jer!" bad de, men ingen ville.

Regnbueslangen, som havde sovet fast, åbnede sin mund på vid gab og sagde til drengene: "I kan komme herind. Der er masser af plads."

Så drengene løb ind i regnbueslangens mund og regnbueslangen slugte dem hele. Da regnbueslangen tænkte over, hvad han havde gjort, skammede han sig meget over det.

"Jeg vil blive jaget ud af lejren," tænkte han, "folket ønsker ikke at have mig her

mere." Samme nat krøb den i dårligt humør ud af lejren og snoede sig langt væk.

Næste morgen ledte menneskene overalt efter regnbueslangen og de to drenge, men man kunne ikke finde dem nogen steder.

"Fik de ly i din hytte?" spurgte alle hinanden.

"Nej, der var ikke plads nok," svarede de alle.

Så gik den frygtelige sandhed op for dem.

"Regnbueslangen må have spist dem," sagde høvdingen, "lad os gå efter den og finde ud af det."

Derefter tog mændene deres jagtskyd med sig og drog af sted for at finde regnbueslangen. Det var nemt at følge dens spor, og snart fandt de den snoet rundt om en bjergtop, og i tung søvn. Mændene krøb op ad bjergsiden så stille som natten. De skar slangen op i den ene side og befriede de to drenge, den havde slugt. Men de to drenge var blevet forvandlet til papegøjer med alle regnbueslangens farver i deres fjer, og de fløj straks væk.

"De er i det mindste frie nu," sagde mændene til hinanden. Så klatrede de ned ad bjerget og begav sig hjemad. Netop som de nåede bjergets fod, hørte mændene noget, der rystede skrænterne over dem. Det var regnbueslangen - og den var rasende.

"Hvor tør I gøre dette imod mig?" hvædede den, "det vil I komme til at fortryde, kan jeg love jer!"

Så snoede den sin krop rundt om bjerget, strammere og strammere, indtil bjerget knustes under presset. Store sten og klippestykker regnede ned over mændene nedenunder, og store klumper bjerg fløj ud over hele landet - det er de små bakker man kan se i dag.

Mændene blev rædselsslagne. Slangen hvædede og spyttede og smækkede med sin kløvede tunge - ind og ud af munden. Nogle mænd vendte rundt og løb for deres liv. Andre forvandlede sig til dyr og gemte sig under jorden. Strammere og strammere rullede slange sig sammen om bjerget. Himlen glimtede af lyn. Torde-
nen bragede og buldrede. Hvor bjerget før han stået, blev der nu fladt land. Så var regnbueslangen udmattet af sine anstrengelser og gled videre til et dybt vandhul, hvor den lever den dag i dag. Landet, som den lod bag sig, blev aldrig det samme igen. For nu var der søer, floder og bakker.

Mændene gik tilbage til deres hjem og fortalte historien ved lejrbalet. De så aldrig regnbueslangen igen - dvs. undtagen efter en regnbyge. Så kommer den ofte til syne på himlen som en strålende regnbue.

Fra Drager og monstre - folkeeventyr fra hele verden af Anita Ganeri